

Folketinget har jo via Europaudvalget afgivet en holdning til et mandat, som det så er Europa-Kommissionen, der forvalter på alle EU-landenes vegne. Folketinget sidder således som det yderste led i en kæde af beslutningstagere, og det siger sig selv, at de synspunkter, vi i Folketinget bidrager med, nødvendigvis må blive sammenholdt med de øvrige EU-landes synspunkter.

Kl. 15.35

I sidste ende er det så op til Kommissionen og de mange øvrige forhandlere i Verdenshandelsorganisationen at nå frem til resultater, der forhåbentlig opfylder nogle af de ønsker, der er blevet opstillet langt tilbage i forhandlingernes fødekæde.

Derfor er vi fra Det Radikale Venstres side specielt glade for, at der i dagens forslag til vedtagelse er nævnt, at et næsten samlet Folketing og regeringen vil arbejde for en udfasning af subsidierne inden for en specifik årrække.

Vi er også meget glade for, at forslaget til vedtagelsen nævner, at vi skal tage store hensyn til de fattigste lande i forbindelse med at slippe de globale markeds kræfter løs. Adskillige rapporter viser jo med stor tydelighed, at en øget frihandel samlet vil gavne Jordens befolkning. Men de viser også, at der er stor forskel på, hvem der vil få mest gavn af den udvikling. Der vil være både tabere og vindere ved mere frihandel, og nogle af verdens fattigste lande vil være blandt taberne.

Derfor skal vi gøre alt for at sikre, at alle får en del af kagen, og derfor er det nødvendigt med kompensationsordninger. På samme måde som vi gjorde i Europa, hvor vi supplerede det indre marked med strukturfonde, skal vi også supplere det globale marked med globale strukturfonde, hvor vi sørger for, at alle, også verdens fattigste lande og yderområder, får gavn af globaliseringen. Derfor skal Danmark kæmpe for, at den globale frihandel kombineres med mere bistand.

Man kan ofte som folketingsmedlem blive spurgt, om det ikke er utilfredsstillende for folkevalgte politikere at have så lidt direkte indflydelse på de forhandlinger, Danmark er en del af. Til det spørgsmål er svaret både ja og nej. Jeg vil da gerne have langt større indflydelse, men man skal også være ualmindelig optimistisk, hvis man tror, Danmark som et enkeltstående, lille land kan gennemføre ret meget i en verdensomspændende organisation, der tæller ca. 150 medlemslande.

Vores bedste chance for indflydelse er at forsyne den danske regering med et solidt grundlag at arbejde videre på og derefter se til, at Europa-Kommissionen følger den linje, der lægges af den samlede kreds af EU-lande. EU er på verdensmarkedet så stor en aktør og forhandlingskraften så betydelig, at vi opnår mest ved at forene vore kræfter gennem EU. Denne gang er det lykkedes at samle de fleste partier i Folketinget. Vi har i dag et bredt flertal bag vedtagelsen. Hvordan det så står til i den samlede EU-kreds, vender jeg tilbage til.

Betyder denne diskussion så overhovedet noget? Mødet i Hongkong skulle jo gerne vise, at vi samlet er i stand til at skue fremad. Det er ikke kun en frihandelsaftale, der skal diskuteres. Det er vejen frem til at leve sammen i fred, og det sikres kun, hvis frihandelen kommer alle til gavn.

Vi kan fra dansk side presse på for at sprede den brede danske enighed om dette mål, men vi er nødt til at være opmærksomme på de mange andre strømninger, der ligger gemt blandt de mange andre aktører på scenen. Efter vores opfattelse er det vigtigt, at EU både viser vilje og evne til at skabe resultater i Hongkong. Det er ikke mindst os i EU, der holder fast i de forvridende støtteordninger, og det er en forpligtelse for os at vise vejen til en friere verdenshandel.

Der hviler et stort pres på EU-landene. Andre ligger i læ af os. Hvis vi ikke vil flytte os, behøver andre ikke at bevæge sig, og derved kan et sammenbrud være lige om hjørnet. Det skal vi gøre alt for at undgå, for konsekvenserne er meget uoverskuelige.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren om at blive stående. Så er det hr. Rune Lund.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det er mange fine ord, der kommer ud af munden på ordføreren for Det Radikale Venstre, men det ændrer jo ikke ved, at det forslag til vedtagelse, som ordføreren bakker op om, igen bakker op om den forhandlingslinje, som Europa-Kommissionen lægger, hvor Europa-Kommissionen klart siger, at den vil have en masse inden for tjenesteydelsesområdet, det kunne være vandsektoren, at den vil have en masse inden for industriområdet, for at ulandene kan få noget på landbrugsområdet. Det er jo en kræmmentalitet.